

Budapest, 1900. június 24. – Budapest, 1975. április 22.

Apja asztalossegéd volt. Három elemiit végzett Angyalföldön, a negyedik osztályt Kistarcsán járta ki. 1910-től esztergályostanonc, 1916-tól segéd. Egy hadiüzemben, a Blau és Lukács cégnél dolgozott. A szerszámesztergályos-szakmát kitanulva 1917-ben a Magyar Gázizzófénygyárba (Auer Fényizzó) került; 1920-tól rövid ideig a Ganz Villamossági Gyárban dolgozott. Nyolc hónapos munkanélküliség után, 1921 elejétől a Röck István Gépgyár munkása. 1926 és 1935 között a Svéd és Társainál, azután 1940-ig az Egyesült Izzóban dolgozott. Két év felsőipariskolát végzett. 1916-tól részt vett a Magyarországi Vas- és Fémmunkások Központi Szövetségének a munkájában. Munkahelyein szakszervezeti bizalmi, később főbizalmi. 1922-től a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja. Az 1920-as évektől a vasasszakszervezet választmányi tagja, 1931-től 1941-ig országos központi vezetőségi tag, az újpesti vasascsoport elnöke. 1945. március 6-tól 1948. október 20-ig a Szakszervezeti Tanács elnöke, egyidejűleg a vasasszakszervezet főtitkárhelyettese. 1945. augusztus 20-tól 1948. március 8-ig az SZDP pártvezetőségének és politikai bizottságának a tagja. Bekerült a pártválasztmányba és a gazdasági bizottságba. 1945-től a Gazdasági Főtanács tagja. 1945. április 2-án Budapestről delegálták az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Tagja lett a törvényhozás politikai bizottságának. Pártján belül főként szakszervezeti munkával, valamint gazdaságpolitikai kérdésekkel foglalkozott. 1945. november 4-től a Pest és Bács megyei választókerület képviselője, a parlament politikai bizottsági tagja. 1947-ben újraválasztották, 1948. április 26-i lemondásáig a törvényhozás tagja. 1945 és 1948 között tagja volt a fővárosi törvényhatósági bizottságnak is, ahol szociálpolitikai kérdésekkel foglalkozott. 1945-ben bekerült az Országos Társadalombiztosítási Intézet igazgatóságába, 1947-től az Országos Nemzeti Bizottság, a Tervgazdasági Tanács, a Magyar–Szovjet Művelődési Társaság Elnöki Tanácsa tagja, az MTE díszelnöke. 1948–1952-ben különböző vezető gazdasági beosztásokban dolgozott, 1949-ig az Erőáramú Ipari Központ statisztikai osztályvezető-helyettese, majd a Villamosállomás-szerelő Vállalat tervgazdálkodási osztályvezetője. 1952. május 2-án koholt vádak alapján – háborús és népellenes bűntett vádjával letartóztatták. Családját rövid időre kitelepítették Berettyóújfaluba. A Budapesti Megyei Bíróság 1952. szeptember 25-én nyolcévi fegyházbüntetésre ítélte, ezt a Legfelsőbb Bíróság 1953. január 2-án megerősítette. 1955. november 25-én egyéni kegyelemmel szabadult, majd az 1956. augusztus 10-i perújítási tárgyalásán – bűncselekmény hiányában – felmentették, egyúttal visszakapta 1952-ben elvett MDP-tagságát. 1956–1957-ben a SZOT főtitkárhelyettese, 1957-től az elnökség tagja. Az 1956-os forradalom idején bekapcsolódott a szabad szakszervezeti mozgalomba, október 28-án megválasztották a vasasszakszervezet ideiglenes intézőbizottságának az elnökévé. 1956-ban nem kérte átigazolását az MSZMP-be, csak 1958-ban lépett be a pártba. 1957. május 9-től 1963. március 20-ig munkaügyi miniszter. 1958. november 16-ától haláláig országgyűlési képviselő a Hazafias Népfront Vas megyei listáján, majd 1967. március 19-étől Vas megye 8. számú, 1971. április 25-étől Vas megye 5. számú egyéni választókerületében. Az Elnöki Tanács elnökhelyettese 1963. márciustól volt haláláig, az MSZMP Központi Bizottsága tagja 1962. november 24-étől elhaláláig. 1957-től a Hazafias Népfront Országos Tanácsa

Elnökségének, 1964-től az OT-nek, valamint a SZOT Elnökségének a tagja volt.